

Wiosenne Spotkanie z Poezją Teresy Paryny
połączone z promocją jej najnowszego, 24. już tomiku
pt. „Wracam”.

„Poezja łączy ludzi i jest dla każdego, niezależnie od wieku, pochodzenia czy statusu społecznego. Skłania do refleksji, pozwala widzieć więcej, a przede wszystkim czyni życie piękniejszym”. Mogli się o tym przekonać uczestnicy *Wiosennego Spotkania z Poezją Teresy Paryny*, które zostało zorganizowane w ramach Światowego Dnia Poezji. Święto to obchodzone jest corocznie 21 marca i ma charakter festiwalu, trwającego przez wiele dni, a jego celem jest promocja czytania, pisania i publikowania poezji na całym świecie. Stąd 26 marca po raz kolejny było celebrowane w Przemyskiej Bibliotece Pedagogicznej. Wydarzenie zgromadziło uczniów oraz nauczycieli przemyskich szkół podstawowych i średnich, a także twórców kultury i było fascynującą podróżą po świecie poezji przemyskiej poetki i malarki Teresy Paryny. Autorka podzieliła się z publicznością refleksjami na temat poezji oraz zaprezentowała wiersze ze swojego najnowszego, 24 zbioru poezji, który opatrzyła tytułem „Wracam”. Przedstawiła również wiele ciekawostek związanych ze swoim twórczym życiem i genezą wybranych utworów

Małeńki wycinek ogromnego dorobku artystycznego poetki można było poznać dzięki młodzieży z ZSU-HiGw Przemyślu, która pod kierunkiem nauczycielek Lidii Bielech i Justyny Wasilewskiej przygotowała montaż słowno-muzyczny złożony z tekstów bohaterki wydarzenia. Zaprezentowany program artystyczny podkreślał różnorodność problematyki, jaką podejmuje Teresa Paryna, ale przede wszystkim wskazywał, że jej twórczość jest odważnym wyznaniem wiary i prawdziwą lekcją patriotyzmu, wyrazem troski o losy ojczyzny. Głosem od bólu do nadziei z akcentem na wartości nadające sens życiu. W świetle własnej twórczości poetka jawi się również jako strażniczka pamięci historycznej, a odwołując się do przeszłości poetycko ją przetwarza. W wielu tekstach odnajdujemy powroty i tęsknotę do „*kraju lat dziecinnych*” oraz apoteozę natury. Teresa Paryna na kartach wierszy (ujawniając

swoje malarskie inklinacje) namalowała piórem piękną wedutę Przemyśla. Gród nad Sanem został poetycko sportretowany w „wierszach przemyskich”, obejmujących zbiory: *Piękniejsze od wiersza*, *Przy porannej kawie* i *Rozmowa z rzeką*. Niewątpliwie z tomików tych możemy dowiedzieć się więcej o Przemyśle, niż z niejednego przewodnika. Poetka lirykami upowszechnia wiedzę o grodzie nad Sanem, a zwiedzanie miasta z tekstami wierszy w rękę nie tylko dostarcza przeżyć i uniesień natury estetycznej, ale wzbudza także podziw niezwykłą precyzją opisu pejzażu, emocji, wspomnień, chwil zadumy i refleksji. W „wierszach przemyskich” odnajdujemy poszczególne ulice, których życie toczy się swym codziennym rytmem, a najważniejszą rolę odgrywają ludzie, tacy jakich wielu na ulicach miast, ale i ci niezwykli. Wiersze niejednokrotnie są niemal reporterskimi relacjami, czy też komentarzem bieżących wydarzeń.

Utwory poetki wybrzmiały również w muzycznej aranżacji przemyskiego barda Jerzego Markowicza. Natomiast wiele informacji związanych z osiągnięciami i twórczością Teresy Paryny zaprezentowała dr Bernardyna Banaś, która poprowadziła tę uroczystość. Ostatnim, ale nie mniej ważnym punktem zrealizowanego *Wiosennego Spotkania z Poezją* były prezentacje twórczości własnej uczniów. Niewątpliwie fakt, że uczniowie sięgają po poezję i czerpią z niej inspirację do własnych twórczych rozwiązań jest urzekający i napawa optymizmem, ponieważ w dobie wirtualnych wędrówek po świecie, pozostawia przestrzeń na podróż wyjątkową, bo po krainie wyobraźni, która oczyma duszy pozwala dostrzec niezwykły świat i kontemlować jego piękno. Świat fascynujących przeżyć i wartko płynących poetyckich rytmów warto więc się w nim zanurzyć – nie tylko przy okazji święta poezji.

dr Bernardyna Banaś

rolka: <https://www.facebook.com/reel/27121646044103791>

fotorelacja: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=946792088107936&set=pcb.946792931441185>